

Vyvěšeno dne: 11. 2. 2026
Svěšeno dne: 25. 2. 2026

Markéta Hrdličková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Václava Štencla v právní věci žalobkyně: **Erika Fenclová**, bytem U Pergamenky 1312/5, Praha 7, zastoupené JUDr. Kristiánem Lékem, advokátem, sídlem Seifertova 2919/12, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2025, č. j. MSMT-11767/2025-1, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 8. 2025, č. j. 5 A 67/2025-42,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost žalobkyně **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před městským soudem

[1] Žalobkyně požádala žalovaného o přezkoumání výsledku didaktického testu z předmětu anglický jazyk společné části maturitní zkoušky konané ve zkušebním období jaro 2025. V didaktickém testu žalobkyně získala 43 bodů z možných 100 bodů. Minimum pro úspěšné složení didaktického testu bylo 44 bodů; žalobkyně tedy v testu neuspěla.

[2] Žalovaný rozhodl tak, že žádost žalobkyně je nedůvodná a výsledek didaktického testu se nemění.

[3] Rozhodnutí žalovaného žalobkyně napadla žalobou, v níž namítala, že žalovaný nesprávně hodnotil její odpověď na otázku č. 13, na kterou byla správná odpověď „(a/ the) *journalist*“ (žalobkyně uvedla v odpovědi „*jurnalist*“). Žalobkyně namítala, že její odpověď byla věcně správná, pouze obsahovala gramatickou chybu. Dle žalobkyně je zjevné, že znala správnou odpověď na položenou otázku a neuznání její odpovědi je formalistické. Šlo o drobnou pravopisnou chybu, která neovlivňuje význam slova.

[4] Městský soud shrnul, že maturitní zkouškou je mj. uskutečňován veřejný zájem na jednotném a v určité míře standardizovaném hodnocení žáků po absolvování určité etapy vzdělávacího procesu. Maturitní zkoušku konanou formou didaktického testu je třeba vždy hodnotit tak, aby nedocházelo k přepjatému formalismu. Pokud je odpověď v didaktickém testu zapsána s drobnou nepřesností nebo chybou v psaní, je třeba ji uznat jako správnou, jsou-li splněny dvě podmínky. Nepřesnost v odpovědi nesouvisí se schopností či vědomostí, již daná otázka testuje, a nemůže být žádných pochyb o tom, že žák správnou odpověď na položenou otázku zná.

[5] Městský soud odkázal na vypořádání žalovaného, podle nějž se v tomto typu úlohy obecně nehodnotí gramatická správnost a pravopis, nicméně je třeba dodržet ověřovanou úroveň znalostí a obtížnosti. Slovo „*journalist*“ patří podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky (dále „*SERRJ*“) do úrovně A2 (tedy úrovně požadované k ukončení již základního vzdělání) a jeho správný zápis je pro úroveň zakončení vzdělání středního nezbytný.

[6] K argumentu žalobkyně, že účelem otevřených úloh není testovat pravopis či gramatiku, ale schopnost receptivních řečových dovedností, městský soud uvedl, že požadavek na jazykové dovednosti v ověřované jazykové úrovni napříč všemi testovanými kompetencemi vyplývá přímo z Katalogu požadavků zkoušek společné části maturitní zkoušky pro anglický jazyk. V něm je přímo uvedeno, že s ohledem na ověřovanou jazykovou dovednost a jazykovou referenční úroveň má žák respektovat standardní pravidla pravopisu anglického jazyka, a to i v rámci ověřování jiných jazykových kompetencí. Pokyny k zadání didaktického testu pro anglický jazyk – poslech, čtení a jazyková kompetence neomezují ani nevylučují obecný požadavek na požadovanou úroveň jazykových dovedností (včetně pravopisu) při vyplňování těchto úloh.

[7] K odkazu žalobkyně na věc vedenou u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 83/2020, v níž soud dospěl k závěru, že pravopisná chyba v názvu díla Jana Nerudy „*Povídky MALOSTRANKÉ*“ je toliko chybou v psaní, městský soud zdůraznil odlišnost situace. V nyní projednávané věci bylo součástí ověření znalosti cizího jazyka i zjištění schopnosti písemného projevu, resp. správného zápisu slova v cizím jazyce.

[8] Městský soud aproboval posouzení, že nesprávný zápis slova „*journalist*“ není jen formální chybou, která nemá vliv na správnost odpovědi. Jde o chybu, jež způsobuje nesprávné zodpovězení otázky č. 13.

[9] K argumentaci, že z klíče správných řešení k maturitám vyplývá, že v minulosti byly při hodnocení otevřených úloh jako uznatelné hodnoceny i odpovědi s chybným zápisem, městský soud uvedl, že pro hodnocení správnosti odpovědi je v každém roce rozhodující způsob zadání úlohy a klíč správných řešení. Klíč v roce 2017 sice výslovně toleroval u konkrétních slov v úlohách 13 až 20 určité chyby v pravopisu, již od roku 2018 tak ale nečiní a standardně uvádí, že „*odpovědi v otevřených úlohách jsou posuzovány vzhledem k ověřovaným dovednostem a ověřované úrovni obtížnosti, v zápisu odpovědi se tedy netolerují chyby pod požadovanou úrovní obtížnosti.*“

[10] Z uvedených důvodů městský soud neshledal žalobu důvodnou a zamítl ji.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[11] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost, v níž odkázala na důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“).

[12] Stěžovatelka namítala, že posouzení městského soudu je formalistické a odchyluje se od judikatury. Stěžovatelka neshledává rozdíl mezi chybami „*Povídky MALOSTRANKÉ*“ a „*journalist*“. V obou případech jde o jediné chybějící písmenko, které nijak nebrání porozumění textu. Drobné chyby a nepřesnosti v zápisu odpovědi nemají být důvodem pro neuznání odpovědi, nebrání-li porozumění odpovědi, která je věcně správná.

[13] Poslechová část didaktického testu z anglického jazyka je zaměřena na ověření porozumění obsahu slyšeného projevu. Katalog požadavků k tomu uvádí, že poslechová část má za cíl ověřit receptivní řečové dovednosti. Účelem této části zkoušky tedy není testovat pravopis či gramatiku. Klíč správných řešení uvádí, že odpovědi v otevřených úlohách jsou posuzovány vzhledem k ověřovaným dovednostem a ověřované úrovni obtížnosti, v zápisu odpovědi se tedy netolerují chyby pod požadovanou úroveň obtížnosti. Stejně tak nejsou tolerovány chyby v pravopise a mluvnici, které brání porozumění správnému významu výrazu, u úloh ověřujících porozumění hláskovanému slovu se netolerují žádné jiné pravopisné varianty. Katalog dále stanoví, že žák dovede respektovat standardní pravidla pravopisu anglického jazyka, přičemž jazykové kompetence jdou dle katalogu napříč všemi řečovými dovednostmi.

[14] Stěžovatelka setrvala na svém přesvědčení, že na otázku č. 13 odpověděla správně. Poslechové úloze zjevně porozuměla, dokázala v ní identifikovat relevantní informaci, zasadit ji do kontextu a uvést správnou odpověď, byť s drobnou pravopisnou odchylkou. Chyba spočívající ve vypuštění písmene „o“ ze slova „journalist“ nebrání porozumění správnému významu výrazu. Významový posun by mohla způsobit např. chyba ve vynechání či přeskupení písmen tak, že v jejím důsledku vznikne existující slovo jiné, či chyba, která by učinila slovo neidentifikovatelným. V případě chyby, kterou učinila stěžovatelka, nedošlo ke kolizi s jiným anglickým slovem, nadto výslovnost slova „jurnalist“ by byla foneticky stejná jako výslovnost slova zapsaného správně. Zároveň poslechové úlohy nejsou úlohami, které by ověřovaly porozumění hláskovanému slovu. Chyba stěžovatelky nespadá ani do jedné kategorie chyb, u nichž je explicitně stanoven požadavek na pravopisnou přesnost.

[15] Stěžovatelka namítla rozpornost pravidel, která byla aplikována žalovaným a městským soudem. Dle klíče správných řešení je najisto postavena netolerance chyb v pravopise a mluvnici, které brání porozumění správnému významu výrazu, a netolerance jiných pravopisných variant v případě úloh ověřujících porozumění hláskovanému slovu. Dle katalogu požadavků nejsou tolerovány žádné pravopisné chyby vybočující ze standardních pravidel pravopisu anglického jazyka. V případě nejasností mělo být aplikováno pravidlo příznivější.

[16] Formulace o netoleranci chyb pod požadovanou úroveň obtížnosti je nejasná. K tomu stěžovatelka citovala ustanovení katalogu požadavků. Kvalita kontroly pravopisu je pro úroveň B1 dle SERRJ definována tak, že osoba dokáže psát souvislé texty, které jsou obecně srozumitelné, přičemž pravopis, interpunkce a formátování jsou dostatečně přesné, aby byly většinou srozumitelné. Úroveň B1 tedy počítá s výskytem drobnějších chyb.

[17] Pravopisnou chybu, které se dopustila stěžovatelka, lze zařadit do kategorie chyb, které v oblasti pravopisu úroveň B1 toleruje. Chyba spočívající ve vypuštění písmene „o“ ze slova „journalist“ neměla za následek pozbytí srozumitelnosti daného slova ani jeho významový posun či nečitelnost. Pravopisná přesnost, jak ji definuje katalog požadavků by, odpovídala spíše referenční úrovni C2, dle níž je psaný projev zcela prost pravopisných chyb. SERRJ je pro žalovaného závazným měřítkem. Žalovaný i městský soud však dospěli k závěru, který je se SERRJ v rozporu. Městský soud neprovedl SERRJ k důkazu s odůvodněním, že je pro účely rozhodnutí v dané věci redundantní. S tím stěžovatelka nesouhlasila. Důkaz by měl být proveden, ať už přímo kasačním soudem nebo městským soudem po zrušení rozsudku.

[18] Závěr městského soudu, že se v didaktickém testu z anglického jazyka pravopisná správnost zkoumá napříč všemi úlohami, je v rozporu s výše citovanými normami i s jazykovou referenční úrovní B1, jak ji formuluje katalog požadavků. Požadavek na správný zápis slova nevyplývá ze zadání didaktického testu. Žáci nejsou upozorněni na to, že si mají dávat obzvláštní

pozor na pravopis odpovědí. Kritérium je nepředvídatelné, vybočuje z obvyklého hodnocení jazykových kompetencí na úrovni B1, jak plyne ze SERRJ.

[19] Stěžovatelka navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil, zrušil rovněž rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[20] **Žalovaný** ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že nesprávný zápis příslušného slova není pouhým formálním nedopatřením, ale projevem nedostatečné jazykové kompetence stěžovatelky. Ověřovaná úroveň znalostí zahrnuje i schopnost přesného zápisu běžných slov, což vyplývá z katalogu požadavků. Pokud by byly tolerovány chyby pod požadovanou úroveň obtížnosti, byla by validita a reliabilita didaktického testu negativně ovlivněna. Primárním účelem poslechové části je ověřit porozumění slyšenému projevu, ale současně platí, že jazyková kompetence na úrovni B1 podle SERRJ zahrnuje respektování standardních pravidel pravopisu i v rámci jiných dovedností. Tento požadavek je v katalogu požadavků výslovně uveden.

[21] Hodnocení stěžovatelky není v rozporu s účelem zkoušky, neboť didaktický test z anglického jazyka ověřuje komplexní jazykovou způsobilost, nikoli izolovaně poslech jako takový. Žák na jazykové úrovni B1 musí být schopen přesného zápisu jednoduchého slova. Stěžovatelka neprokázala, že ovládá dané slovo na požadované jazykové úrovni z hlediska ortografického.

[22] K namítanému rozporu katalogu požadavků, klíče správných řešení a SERRJ žalovaný odkázal na § 78a odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), podle něž je pro žalovaného katalog požadavků závazný. Katalog požadavků stanovuje požadavek na respektování standardního pravopisu. Klíč správných řešení tento požadavek konkretizuje pro daný didaktický test. SERRJ je metodický rámec a jeho deskriptory nelze vykládat tak, že by umožňovaly ignorovat požadavek na správný zápis základních slov. Slovo „journalist“ je slovem na úrovni A2, tedy na úrovni základní slovní zásoby. Jeho správný zápis je nezbytný pro ověření znalosti cizího jazyka na úrovni B1.

[23] K námitce, že zadání didaktického testu z anglického jazyka neobsahovalo výslovný požadavek na bezchybný pravopis, žalovaný uvedl, že požadavek na dodržení jazykové úrovně B1 je obecně známý a vyplývá z katalogu požadavků, který je veřejně dostupný. Pokyny k otevřeným úlohám sice nezdůrazňují shora uvedený požadavek, to ale neznamená, že by byl tento požadavek vyloučen. Žáci jsou při skládání maturitní zkoušky z anglického jazyka povinni respektovat pravidla pravopisu jako součást jazykové kompetence.

[24] Dále žalovaný uvedl, že případ s chybou „Povídky MALOSTRANKE“ se od případu stěžovatelky odlišuje.

[25] Dle žalovaného nelze mít za přepjatý formalismus, pokud žalobě nebylo vyhověno.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[26] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[27] Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná**.

pokračování

[28] Stěžovatelka namítala, že na otázku č. 13 odpověděla správně, resp. že chyba, které se v didaktickém testu dopustila, měla být tolerována. Námitce však Nejvyšší správní soud nepřisvědčil.

[29] Již žalovaný a městský soud odkázali na pravidlo vyplývající z katalogu požadavků a klíče správných řešení příslušného didaktického testu z anglického jazyka, že žák má respektovat pravidla pravopisu s ohledem na jazykovou referenční úroveň, protože nejsou tolerovány chyby pod stanovenou úrovní obtížnosti (zde B1). Slovo „*journalist*“ spadá podle SERRJ do úrovně A2 (tedy úrovně požadované k ukončení základního vzdělání), u takového slova tedy pravopisné chyby nejsou tolerovány. Tuto skutečnost stěžovatelka nijak nezpochybňovala v žalobě ani nyní v kasační stížnosti.

[30] Požadavek na jazykové dovednosti v ověřované jazykové úrovni napříč testovanými kompetencemi z katalogu požadavků, jímž se stěžovatelka měla řídit, jasně vyplývá. V katalogu je uvedeno, že s ohledem na ověřovanou jazykovou dovednost a jazykovou referenční úroveň má žák respektovat standardní pravidla pravopisu anglického jazyka, a to i v rámci ověřování jiných jazykových kompetencí. Pravidlo ostatně uvádí ve své kasační stížnosti i sama stěžovatelka.

[31] Primárním účelem poslechové části sice je ověření porozumění mluvenému slovu, požadavek na správný zápis slova v souladu s pravidly pravopisu je však i v poslechové části zachován. Nelze tedy souhlasit s námitkou stěžovatelky, že pravopisná chyba v anglickém slově „*journalist*“, které spadá do slovní zásoby úrovně A2, je chybou, která má být v rámci testování jazykových kompetencí na úrovni B1 tolerována.

[32] Nejvyšší správní soud souhlasí se závěrem, že pokud stěžovatelka zapsala slovo v anglickém jazyce „*journalist*“ jako „*jurnalist*“, projevila neznalost slova. U znalostí cizího jazyka nelze oddělovat „věcnou správnost“ odpovědi od znalostí slovní zásoby, gramatiky, výslovnosti, pravopisu a jiných jazykových kompetencí, jak to činí stěžovatelka.

[33] Stěžovatelka dále argumentovala, že pravopisná přesnost definovaná katalogem požadavků odpovídá spíše úrovni C2, na níž má být psaný projev prost pravopisných chyb. Takovou argumentaci shledal Nejvyšší správní soud zavádějící. Jak již bylo konstatováno, slovo „*journalist*“ spadá do základní slovní zásoby úrovně A2, na úrovni B1 je tedy oprávněně vyžadována znalost tohoto slova včetně jeho pravopisu. Chyby v pravopisu v didaktickém testu z anglického jazyka by mohly být tolerovány u slov převyšujících úroveň B1.

[34] Důvodnou neshledal Nejvyšší správní soud ani námitku, že žáci v zadání nebyli upozorněni na to, aby si v odpovědích dávali obzvláštní pozor na pravopis, a požadavek na správný zápis slov tak je nepředvídatelný. Skutečnost, že si žáci mají dát pozor, aby odpověď zapsali správně (tedy i pravopisně správně) vyplývá již z podstaty toho, že v didaktickém testu z anglického jazyka jsou testovány jazykové kompetence, což katalog požadavků konkretizuje ve vztahu k testované úrovni obtížnosti. Stěží si lze představit, že stěžovatelka slovo zapsala nesprávně proto, že nebyla upozorněna, aby si dala na pravopis pozor, resp. že pokud by byla upozorněna, aby si dávala pozor, slovo by zapsala správně.

[35] Stěžovatelka dále namítala, že posouzení městského soudu je formalistické a odchyluje se od rozhodnutí ve věci týkající se posouzení chyby v názvu díla J. Nerudy. Nejvyšší správní soud však souhlasí s vypořádáním ze strany městského soudu, podle něž se případy odlišují a nejsou srovnatelné. Především ve věci, na níž se stěžovatelka odvolávala, byla testována znalost literatury, nikoli kompetence jazykové. V případě testování znalosti literárních děl tak dává smysl argumentace „věcnou správností“ odpovědi. Nadto z rozsudku městského soudu ze dne 9. 9. 2020, č. j. 10 A 83/2020-27, vyplývá, že nesprávný zápis slova „*malostranské*“ mohl souviset s velikostí rámečku určeného pro zápis odpovědi (*žák si prostor pro odpověď špatně rozvrhl, a proto musel poslední*

písmena ve slově „malostranské“ zmenšit, aby se mu do rámečku vešla. Pravděpodobně v důsledku této skutečnosti pak ... buď opomněl ve slově napsat písmeno S, nebo jej zapsal tak, že bylo překryto následujícím písmenem K. srov. odst. 18 rozsudku městského soudu č. j. 10 A 83/2020-27). O takovou příčinu chyby však v případě stěžovatelky zjevně nešlo a stěžovatelka to ani netvrdí. Nejvyšší správní soud se neztotožnil s námitkou stěžovatelky, že se městský soud odchýlil od svých vlastních kritérií pro posuzování tolerovatelnosti chyb.

[36] Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku městského soudu spatřuje ke stěžovatelčinu případu přiléhavější přirovnání, a to že je vyloučeno, že by se uchazeč například domáhal uznání nesprávné odpovědi v testu z matematiky s argumentací, že se ve výpočtu dopustil jen drobné chyby; je totiž zřejmé, že v matematice se testuje schopnost správného výpočtu (srov. odst. 16 rozsudku městského soudu č. j. 10 A 83/2020-27).

[37] Na argumentaci městského soudu, že nejsou tolerovány chyby pod stanovenou úrovní obtížnosti B1, stěžovatelka reagovala námitkou, že formulace pravidla je nejasná. Taková námitka však nemá podklad v žalobě, a v kasační stížnosti tak je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Jak je ovšem zřejmé z odůvodnění výše, Nejvyšší správní soud neshledává na tomto pravidle nic problematického, natož nejasného.

[38] Stejně tak je nepřípustná námitka, že aplikovaná pravidla jsou rozporná a městský soud si vybral pravidlo pro stěžovatelku méně příznivé. Ani tato námitka nebyla uplatněna v žalobě. Stěžovatelka přitom s argumentací netolerovatelnosti chyb pod úrovní obtížnosti B1 byla seznámena již v rozhodnutí žalovaného. Námitky rozpornosti pravidel či jejich nejasné formulace tedy v žalobě vznést mohla.

[39] Stěžovatelka rovněž s odkazem na SERRJ namítala, že úroveň B1 drobné chyby předvídá. Ani tato námitka nebyla vznesena v žalobě, a v kasační stížnosti tak již nemá místo (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Stěžovatelka v žalobě úroveň dle SERRJ nezpochybňovala ani neuvedla žádné pravidlo či kritérium dle SERRJ, s nímž by mělo být posouzení žalovaného v rozporu. Nelze tak ani přisvědčit námitce stěžovatelky, že dokument SERRJ měl být v řízení o žalobě městským soudem proveden k důkazu nebo že by měl být proveden v řízení o kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem.

IV. Závěr a náklady řízení

[40] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[41] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. února 2026

L. S.

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D. v. r.
předseda senátu